

Prof. dr hab. Jan Pakulski
Instytut Historii i Archiwistyki
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu
Pl. Teatralny 2A
87-100 Toruń

Herb, flaga i pieczęcie gminy Świekatowo

1. Podstawa prawna

Niewątpliwe jest, że współczesną symbolikę Gminy Świekatowo należy oprzeć na trzech podstawach, tj. obowiązującym prawie i wynikających z niego obowiązkach uwzględnienia lokalnej tradycji historyczno-heraldycznej oraz stosowania się do zasad heraldyki i weksylologii. Podstawę prawną stanowią następujące akty prawne:

Ustawa o odznakach i mundurach z 21 XII 1978 r. (Dz.U. PRL z 30 XII 1978, nr 31, poz. 130 art. 2 i 3; Ustawa o samorządzie gminnym z 8 III 1990 r. (Dz.U. RP z 19 III 1990 r., nr 16 poz. 95 roz. 2 art. 18 ust. 13; Ustawa z 29 XII 1998 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem reformy ustrojowej państwa (Dz.U. RP z 30 XII 1998 r., nr 162, poz. 1126, art. 1 i 5) oraz Rozporządzenie RM z 27 VII 1999 r. w sprawie Komisji Heraldycznej (Dz.U. z 26 VIII 1999 r., nr 70, poz. 779).

Art. 3 ust. 1 ustawy z 21 XII 1978 z wprowadzonymi zmianami przez Ustawę z 29 XII 1998 zezwala jednostkom samorządu terytorialnego (taką jednostką jest gmina: zob. Konstytucja RP, rozdz. VII, art. 164) ustanawiać w drodze uchwały własne herby, flagi, emblematy oraz insygnia i inne symbole. Ustawa o samorządzie gminnym z 8 III w rozdz. 3 art. 18 poz. 13 uprawnia Radę Gminy do podejmowania stosownej uchwały w sprawie herbu gminy. Liczbę pieczęci i treść legend napieczętych określa stosowna instrukcja kancelaryjna. Tak więc gmina Świekatowo w świetle dotychczasowego ustawodawstwa ma pełne prawo do ustanowienia i używania: herbu, flagi urzędowej i pieczęci. I Kolokwium Heraldyczne w Krakowie (8 X 1999 r.) w swoich wnioskach uważa za właściwe, by flagi gminne były flagami urzędowymi (z godłem herbu gminy). Gminy mają też prawo do ustanowienia i używania sztandarów, łańcuchów (wójta i przewodniczącego rady), ewentualnie w to miejsce innych symboli, np. pierścieni (zob. Wnioski I Krakowskiego Kolokwium Heraldycznego w

sprawie symboliki samorządowej, w: Współczesna heraldyka samorządowa i jej problemy, red. W.Drelicharz i Z.Piech, Kraków 2000, s. 237,240).

2. Zasady heraldyczne.

Opracowując projekt herbu gminy należy pamiętać, że ma on odpowiadać wymogom współczesnej sztuki heraldycznej, a jego ikonografia wyprowadzona ze wzorców historycznych powinna cechować się współczesną stylizacją. Obecnie w Polsce najczęściej godło herbu umieszcza się w tarczy późnogotyckiej zwanej hiszpańską, zaokrągloną u dołu o proporcjach (wysokości do szerokości) 7:6. Zalecenie takie kieruje do projektodawców wspomniane I Krakowskie Kolokwium Heraldyczne. Jeżeli ośrodkiem administracyjnym gminy jest miasto (lub dawne miasto) posiadające historyczny herb, powinien być on równocześnie herbem gminy. Przypadek ten nie zachodzi jednak w odniesieniu do Gminy Świekatowo. Herb jednostki samorządu terytorialnego nie może być jednak dziełem przypadkowym, dlatego należy szukać przy jego projektowaniu innych, zasadnych przesłanek. Niestety, nie są znane żadne pieczęcie wiejskie Świekatowa, ani żadnej z osad leżących na terenie tej gminy (zob. B.Engel, *Die mittelalterlichen Siegel des Thornes Rathsarchives mit besonderer Berücksichtigung des Ordenland*, Th.1, Thorn 1894, *Mitteilungen des Copernicus-Vereins für Wissenschaft und Kunst*, H.IX; O.Hupp, *Die Wappen und Siegel der deutschen Städte, Flecken und Dörfer*, Frankfurt 1898). Trudno natomiast odwoływać się do pieczęci z okresu zaboru pruskiego (1772-1920). Po dekretach z 1834 i 1839 r., zakazujących używania na pieczęciach Orła Pruskiego na pieczęciach wiejskich, stosowano przeważnie pieczęcie ograniczające się do samego napisu. W 1881 r. wszystkie zarządy dóbr dostały polecenie sprawienia sobie jednakowych pieczęci napisowych (bez znaku): „Gutsvorstand von ... Kreis”.

W przeszłości przy tworzeniu herbów gminnych (wiejskich) sięgano po różne motywy: narzędzia rolnicze, motywy zaczerpnięte z przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta domowe), elementy lokalnego krajobrazu geograficznego i przestrzennego (M.Gumowski, *Herby i pieczęcie wsi wielkopolskich*, *Roczniki Historyczne*, t.13:1937). Nie unikano również symboliki religijnej. Niestety, w ostatnim czasie powstało niemało herbów i flag gminnych, o treści ikonograficznej których trudno coś powiedzieć. Powstają godła urągające kanonom sztuki heraldycznej (por. B.Możejko, B.Śliwiński, *herby miast, gmin i powiatów województwa pomorskiego*, t.1, Gdańsk 2000, *passim*).

Projektując herb dla Gminy Świekatowo należy rozpatrzyć kilka przesłanek: przynależność administracyjną w przeszłości i obecnie oraz związaną z tym tradycję heraldyczną, przeszłość pod względem przynależności własnościowej, wydarzenia historyczne pozostające w związku z terytorium Gminy.

3. Przynależność administracyjna terytorium Gminy.

Gmina Świekatowo leży w północnej części województwa kujawsko-pomorskiego. Graniczy z gminami: Liniano, Bukowiec, Pruszcz, Koronowo i Lubiewo. Należy do niej 9 wsi – sołectw: Jania Góra, Lipienica, Lubania-Lipiny, Małe Łąkie, Stążki, Świekatowo, Szewno, Tuszyny i Zalesie Królewskie. Głównym źródłem utrzymania jej mieszkańców jest rolnictwo i drobna działalność gospodarcza, na terenie Gminy nie ma bowiem przemysłu.

Osadnictwo na Wysoczyźnie Świeckiej pojawiło się u schyłku epoki lodowcowej (w paleolicie). Ślady tego osadnictwa odnajdujemy w okolicach Świekatowa. W niedalekim Dubielnie znaleziono zabytki kultury świderskiej (9000-8000 p.n.e.). Relikty osadnictwa mezolitycznego (6000-4500 p.n.e.) odkryto na stanowiskach archeologicznych w Lubaniach-Lipinkach i Tuszynkach. Zachowało się sporo znalezisk z okresu neolitu (4500-1800 p.n.e): Lubania-Lipinki (kultura pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych. W Janiej Górze znaleziono cmentarzysko z grobami skrzynkowymi z okresu żelaza (por. J. Woźny, *Z pradziejów ziemi świeckiej (w stronę syntezy regionalnej)*, w: *Świecie i ziemia świecka w 800-lecie istnienia*, red. M.Grzegorz, Bydgoszcz 1999, s. 87-93).

U zarania naszej państwowości terytorium współczesnej Gminy, podobnie jak region świecki, należało do Pomorza Gdańskiego. Około 1116 r. Bolesław Krzywousty przyłączył je do państwa polskiego. Jednak w Świeciu, Lubiszewie i Gdańsku pozostali przez pewien czas książęta miejscowi. Obszar Gminy należał do księstwa świeckiego, niestety jego dokładny zasięg nie jest znany. Z chwilą śmierci księcia Warcisława w 1230 r. księstwo świeckie zniknęło. W jego miejsce powstały 3 kasztelanie (świecka, raciąska i szczycieńska) podporządkowane książętom gdańskim. Świekatowo z najbliższą okolicą znalazło się w kasztelanii świeckiej (K.Jasiński, *Dzieje ziemi świeckiej i nowskiej od schyłku XII do 1309 r.*, w: *Dzieje Świecia nad Wisłą i jego regionu*, t.1, red. K.Jasiński, Warszawa-Toruń 1979, s. 112; *Dzieje Świekatowa i okolic*, red. W.Jastrzębski, Świekatowo 1997, s. 10). Latem 1309 r. kasztelanię świecką zajęli Krzyżacy. Na podbitym Pomorzu Zakon wprowadził nową administrację. Świekatowo z okolicą znalazło się w komturstwie świeckim (M.Grzegorz, *Osady Pomorza Gdańskiego w latach 1309-1454*, Warszawa 1990; *Dzieje Świekatowa...*, s.

11). Na mocy II pokoju toruńskiego Pomorze Gdańskie wróciło do Polski. Na miejsce komturii pojawiły się powiaty. Powiat świecki wszedł w skład województwa pomorskiego (M.Biskup, A.Tomczak, *Mapy województwa pomorskiego w II poł. XVI w.*, Toruń 1955). W 1772 r. Województwo pomorskie (bez Gdańska) zajęli Prusacy. Władze pruskie wprowadziły nową administrację na zagarniętych ziemiach. przejściowo zlikwidowano powiat świecki (został podzielony między powiaty chojnicki i chełmiński). Ponownie powiat świecki reaktywowano 24 V 1818 r. Przez cały okres zaboru pruskiego Świekatowo miało status gminy i było jej siedzibą. Od 1883 r. było ponadto siedzibą wójtostwa (*Dzieje Świekatowa...*, s. 35). 25 I 1920 r. powiat świecki wrócił do Polski, stanowiąc jeden z większych powiatów województwa pomorskiego. Świekatowo stanowiło jedną z jego gmin zachowując ten charakter także po wprowadzeniu ustawy samorządowej z 1933 r. Podczas II wojny światowej na mocy dekretu Hitlera z 8 X 1939 r. powiat świecki włączono do rejencji bydgoskiej okręgu Rzeszy Gdańsk-Prusy Zachodnie. W lutym 1945 r. powiat wyzwoliły spod okupacji wojska radzieckie. Wszedł w skład reaktywowanego 5 II 1945 r. województwa pomorskiego, przemianowanego 28 III 1950 r. na województwo bydgoskie. Powiat zlikwidowany ustawą z dnia 28 V 1975 r., został reaktywowany z dniem 1 I 1999 r. Gminę Świekatowo w 1954 r. podzielono na dwie gromady: Świekatowo i Sucha. W 1973 r. gromada Świekatowo weszła w skład gminy Bukowiec. Po długich staraniach miejscowej społeczności gminę Świekatowo reaktywowano 2 IV 1991 r. (bliżej zob. *Dzieje Świekatowa...*, s. 147-150).

4. Struktura własnościowa terytorium Gminy w przeszłości.

Szukając przesłanek historycznych, które pozwoliłyby na wybór odpowiedniego godła dla herbu gminy, należy przyjrzeć się właścicielom wsi gminnych w przeszłości. Liczne informacje o nich znaleźć można na kartach cytowanej już monografii Świąkatowa, a także w innych opracowaniach. (np. R.Wagner, *Ein Pommersches Herzogthum und eine Deutsche Ordens-Komthurei. Culthurgeschichte des Schwetzer Kreises*, Bd. 1, Posen 1872; H.Maercker, *Eine polnische Starostei und ein preussischer Landrathskreis. Geschichte des Schwetzer Kreises 1466-1873*, *Zeitschrift des Westpreussischen Geschichtsvereins*, Bd. 17-19, 1886; *Słownik historyczno-geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, t. 1-15, Warszawa 1880-1902; M.Biskup, A.Tomczak, *Mapy....*; *Dzieje Świecia nad Wisłą i jego regionu*, red. K.Jasiński, Warszawa-Toruń 1979-1980; M.Grzegorz,

Osady....). Terytorium Gminy było zasiedlone już we wczesnym średniowieczu. W 1325 r. Świekatowo było siedzibą parafii (kościół parafialny nosił wezwanie św. Marcina).

Pierwsze kościoły parafialne w tej miejscowości wznoszono z drewna. Jeden z nich, znany od XVI w., spłonął w 1802 r. podczas wielkiego pożaru wsi. W 1807 r. wzniesiono niewielki kościół murowany, który po zbudowaniu nowego kościoła murowanego w 1909 r. (w stylu eklektycznym) przekształcono w kaplicę cmentarną.

Wsie należące do Gminy pojawiają się w źródłach w różnym czasie. Jania Góra ma proveniencję późną. Pojawia się dopiero w 1825 r. jako kolonia Łowinka. Średniowieczną metrykę ma Lipienica. Stanowiła własność rycerską już w 1338 r. Wcześniej należała do biskupstwa wrocławskiego. Od 1676 r. była ponownie we własności kościelnej jako majątek kapituły wrocławskiej, jednak przed 1777 r. przeszła w ręce rodziny Klawitterów, a w 1884 r. jest zarejestrowana jako wieś Rudolfa Peschke. Zamieszkiwali ją katolicy i ewangelicy. Własność rycerską stanowiła Lubania, pojawiająca się na początku XV w. (1402-1409). W II poł. XV w. należała do Niemojewskich h. Rola, którzy utrzymywali we wsi folwark. W 1773 r. należał on do majątku Wojciecha Głosowskiego z Głowinka. Do domeny łowńskiej należały także Lipiny, które mają genezę nowożytną (1736). W tej wsi również mieszkali w XIX w. katolicy i ewangelicy. Małe Łąkie to dawne Łąki Niemieckie. W źródłach pojawiają się w latach 1402-1409 jako wieś dwudziestołanowa należąca do kapituły wrocławskiej (P.Kriedte, Die Herrschaft der Bischöfe von Wrocław in Pommerelen von der Anfängen bis zum Jahre 1409, Göttingen 1974, S.50). W 1570 r. 8 łanów we wsi posiadał J.Niemojewski h. Rola. Do wsi należał młyn wzmiankowany w XIX w., który wraz z przyległymi rolami zamieszkiwali ewangelicy (Łąkie Młyn). Więcej wiemy o Stażkach. W 1400 r. stanowiły własność rycerską (wieś o powierzchni 21 łanów). W 1546 r. Stanisław Kopicki zamienił 20 łanów w Stażkach na 13 we Włosienicy, 2 łany puste i 500 grzywien z Janem Niewieścińskim h. Przeginia. w 1570 r. we wsi były dwa działki (jeden 21- łanowy należał do Niewieścińskich, a drugi: 14 – łanowy, do Dulskich, również herbu Przeginia. Obie rodziny trzymały swoje działki w tej wsi nadal w 1648 r. Przed 1669 r. jakąś część wsi przejął Gromadzki, a w kilkanaście lat później widzimy tam również Powalskiego z Łaszewa i Nahoreckiego. W 1748 r. Jakub Łaszewski sprzedał Stażki synowi Andrzejowi, po którym dobra dziedziczyła córka Barbara, żona Feliksa Łębińskiego. Przed 1863 r. wieś była w rękach Anny Gudowskiej, która zbyła ją Ludwikowi Poleskiemu.

Wczesną, średniowieczną proveniencję ma – jak wspomniano- Świekatowo. W 1277 r. Mściwoj II książę gdański nadał je biskupowi wrocławskiemu Albierzowi, który przekazał

ją kapitulę, w rękach której pozostawało do 1772 r. W 1570 r. wieś liczyła 15,5 łanu. W 1676 r. zamieszkiwało ją 7 rodzin kmiecych, 8 zagrodniczych i karczmarz.

Właścicielem Szewna wzmiankowanym najwcześniej był w 1390 r. niejaki Missilmir (Myślimir?), a w 1421 r. z tej wsi pisał się choraży Jasiak. Około 1448 r. Augustyn z Szewna jest wymieniony jak członek Związku Pruskiego. W 1570 r. wieś trzymali Krupoccy, jeszcze w 1649 r. Późniejszym właścicielem był Jan Stefan Komorski z Jasieńca (1676). W 1713 r. Jan Franciszek Tuchołka sprzedał wieś Albrechtowi Lewińskiemu, po którym dziedziczył syn Michał i dalej wnuk noszący to samo imię. Tenże ostatni Michał w 1773 r. sprzedał wieś Albertowi Czarnoleckiemu. Kolejny dziedzic – Stęszewski – sprzedał wieś w 1844 r. Janowi Kazimierzowi Schuhmacherowi. W 1889 r. Szewno nabył kupiec Juliusz Krojanker z Bydgoszczy, a w 1890 r. wieś tę kupił wraz z pobliskimi Tuszynami kupiec Garmatter. W starszej literaturze błędnie przyjmowano, jakoby Tuszyny w 1335 r. stanowiły własność klasztoru byszewskiego. Wieś powstała dopiero w czasach nowożytnych (1662). W 1749 r. działy w niej trzymali Kazimierz Orłowski i Michał Lewiński. Następnym posiadaczem tych dóbr był syn Lewińskiego, Michał, który w 1796 r. sprzedał ją Józefowi Jeziorkowskiemu. Syn tego ostatniego Jan sprzedał w 1802 r. tę miejscowość Bernardowi von Muessel. W 1899 r. Szewno wraz z Tuszynami nabył, jak wspomniano, kupiec Garmatter, po którym Tuszyny przejął von Büllow, który w 1892 r. odstąpił ją sędziemu z Drezna o nazwisku Uhlmann. Nie znamy bliżej początków Zalesia Królewskiego. W 1649 r. należało do kapituły wrocławskiej, a 1773 r. do kapituły gnieźnieńskiej. Zdaniem niektórych badaczy (P.Kridte, K.Jasński) Zalesie obok Lipienicy i Świekatowa już w XIII w. należało do biskupstwa wrocławskiego.

5. Tradycja heraldyczna.

Terytorium Gminy w przeszłości należało do księstwa świeckiego. Pierwsze wiadomości o Świekatowie wiążą się z osobą księcia świeckiego, potem gdańskiego Mściwoja II, który w 1277 r. nadał ją biskupowi wrocławskiemu, a ten z kolei kapitulę wrocławskiej. Nie wiemy, jakiej pieczęci używał Mściwoj jako księżę świecki. Znamy jego późniejsze pieczęcie jako księcia pomorskiego (gdańskiego). Na najstarszej z lat 1272-74 przedstawiono konną postać władcy z odkrytą głową, trzymającego proporzec o nie rozdzielonej na strefy wstędze i trójkątą tarczę z lwem. Pod stopami konia widoczny pień drzewa o 3 liściach i 3 korzeniach (legenda SIGILLUM MESTVINI DVCIS POMERANORVM). Druga jest wzorowana na pierwszej. Pieczęć trzecia, piesza, przedstawia księcia stojącego w bramie o 2 kolumnach w długiej tunicy z odkrytą głową. W prawej ręce

trzymą dzidę, w lewej trójkątnej tarczy z orłem (S DNI. MISTIWGII> DVCIS POMERANIE) (por. M.Gumowski, Pieczęcie książąt pomorskich, Zapiski Towarzystwa Naukowego w Toruniu, t.16, 1950, z.4, s. 65-66. Najbardziej znaczącym właścicielem ziemskim w rejonie Świekatowa była kapituła włocławska, co nie dziwi z uwagi na przynależność do diecezji włocławskiej większości terytorium Pomorza Gdańskiego. Od 1198 r. znakiem kapituły była tronująca Matka Boża z Dzieciątkiem. Na pieczęci kapituły, przed 1280 r., znalazły się jeszcze postaci trzech klęczących, modlących się duchownych (z legendą MATER MISERICORDIE SALVA CAPITVLVM VLADISLAVIEN[SIS] ECC[LESIA]E, por. J.Pakulski, Średniowieczne pieczęcie biskupów i kapituły włocławskiej oraz ich symbolika, w: Religijność na Kujawach i ziemi dobrzyńskiej w czasach staropolskich, red. A.Mietz, Włocławek 2003.). Na tle zmieniających się, licznych właścicieli majątków na terenie Gminy, przy czym żadna rodzina nie wyróżnia się zdecydowanie spośród innych swoim znaczeniem lokalnym, własność kapituły włocławskiej wydaje się najbardziej istotnym elementem (z własnościowego punktu widzenia) w poszukiwaniu właściwej i uzasadnionej symboliki herbu gminnego. Przenoszenie wizerunku Matki Bożej z pieczęci kapituły włocławskiej nie jest tu konieczne, można wykorzystać maryjne elementy symboliczne np. lilię lub księżyc. Przy braku własnej tradycji heraldycznej byłoby także jak najbardziej uzasadnione nawiązanie do dawnego, historycznego herbu ziemi, na terenie której leży obecna gmina Świekatowo, ewentualnie do współczesnego herbu województwa lub powiatu, do których przynależy gmina. Nie można także wykluczać możliwości odnalezienia motywu godła w charakterystycznych cechach krajobrazu. W przypadku Świekatowa są to przede wszystkim zasobne w ryby jeziora.

Nawiązanie do historycznego herbu Prus Królewskich wymaga utworzenia godła herbu gminnego poprzez uszczerbienie herbu tej ziemi. Byłoby to równocześnie nawiązanie do współczesnego herbu powiatu świeckiego, na terenie którego leży gmina Świekatowo. Herbem Prus Królewskich (wszystkich trzech jego województw: pomorskiego, malborskiego i chełmińskiego) był tzw. Orzeł Mieczowy: w polu srebrnym orzeł czarny z koroną na szyi i wzniesioną ręką zbrojną w miecz wyrastającą początkowo z prawego skrzydła, potem z prawego barku orła. Herb ten nadał prowincji pruskiej król Kazimierz Jagiellończyk. Korona na szyi symbolizuje przynależność Pomorza do Korony, zaś ręka zbrojna w miecz, jako element herbu dynastycznego (Pogoni litewskiej) stanowi udostojnienie tego herbu ziemskiego. (S.K.Kuczyński, Polskie herby ziemskie, Warszawa 1993, s. 27 i nn oraz passim). Uzasadnione jest również (zgodnie z brzmieniem wniosków I Krakowskiego Kolokwium Heraldycznego połączenie godła opartego np. na herbie wojewódzkim „z

motywem, czy motywami nawiązującymi do miejscowej tradycji historycznej”. W przypadku Świekatowa w grę może wchodzić np. motyw lilii, symbolu maryjnego, rozumiany jako związek z kapitułą włocławską, której patronką była Matka Boża. Pole tak komponowanego herbu, np. błękitne, może odzwierciedlać charakterystyczną dla lokalnego krajobrazu 8mnogość wód.

5. Projekty herbu, flagi i pieczęci gminy Świekatowo.

Wychodząc z powyższych przesłanek i założeń przedstawiono Radzie Gminy Świekatowo trzy projektu herbu:

- 1/ w polu błękitnym głowa orła czarna z koroną na szyi między dwiema liliami srebrnymi od głowicy;
- 2/ w polu czerwonym dwie ryby srebrne w słup z lilią srebrną pomiędzy nimi;
- 3/ w polu czerwonym dwa półksiężycy srebrne w słup, barkami do siebie, a między nimi od podstawy pień złoty.

Uzasadnienie projektu 1 zostało powyżej przedstawione. Uzasadnieniem doboru elementów godła dla projektu 2 jest lokalna tradycja (związek z kapitułą włocławską – lilia) oraz charakterystyczne cechy krajobrazu – jeziora (ryby). W projekcie 3, prócz symboliki maryjnej (księżyc) odnajdujemy ponadto nawiązanie do tradycji historycznych, do pieczęci księcia pomorskiego Mściwoja – pień drzewa.

Do wszystkich projektów herbu zaproponowano flagi „heraldyczne”, tzn. powstałe poprzez umieszczenie na płachcie w barwie pola tarczy herbowej godła herbu.

Zaprojektowane do każdego projektu herbu po 4 pieczęcie przewidują umieszczenie w okrągłym polu pieczęci samego godła herbu i legendy: URZĄD GMINY ŚWIEKATOWO; WÓJT GMINY ŚWIEKATOWO; RADA GMINY ŚWIEKATOWO; PRZEWODNICZĄCY RADY GMINY ŚWIEKATOWO.

Rada Gminy Świekatowo podjęła uchwałę o przyjęciu projektów herbu, flagi i pieczęci decydując się na projekt nr 1 z modyfikacją polegającą na zmianie barwy głowy orła z czarnej na srebrną (srebro zastępowane jest w praktyce barwą białą). Projekt herbu oraz flagi i pieczęci został przesłany do zaopiniowania do MSWiA. Komisja Heraldyczna działająca przy MSWiA w dniu 3 XII 2004 r. wyraziła pozytywną opinię o przedłożonych projektach (Uchwała Komisji Heraldycznej nr 158-983/0/2004).

6. Opisy wzorów herbu, flagi i pieczęci gminy Świekatowo.

Opis herbu: herbem gminy Świekatowo jest w polu błękitnym tarczy hiszpańskiej głowa orła srebrna z koroną na szyi między dwiema liliami srebrnymi od głowicy.

Opis flagi: flaga gminy Świekatowo ma postać płata niebieskiego o proporcjach wysokości do szerokości jak 5:8 z nałożonym pośrodku godłem herbu gminy.

Opisy pieczęci:

Pieczęć urzędu gminy Świekatowo ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się godło herbu gminy z napisem otokowym : URZĄD GMINY ŚWIEKATOWO.

Pieczęć wójta gminy Świekatowo ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się godło herbu gminy z napisem otokowym : WÓJT GMINY ŚWIEKATOWO.

Pieczęć rady gminy Świekatowo ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się godło herbu gminy z napisem otokowym : RADA GMINY ŚWIEKATOWO.

Pieczęć przewodniczącego rady gminy Świekatowo ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się godło herbu gminy z napisem otokowym : PRZEWODNICZĄCY RADY GMINY ŚWIEKATOWO.